

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VII: NÚM. 154

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 6 Marzo de 1926

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

Les Dolçors de la Llei de Deu

La naturalesa humana és feta per amar allò que se li presenta per bo, i en quant tenim una cosa per bona, en alguna manera la volem, la busquem, la defensem, la retem fortament, ens abraonem contra l'obstacle que'ns l'allunya, és a dir, l'amen.

Segons com mirem les aficions i les passions humanes hi veim una tal diversitat que'ns fa dir: «Cada home és un món» Mes per poc que analitzem aquest bullit trobarem una fórmula simplíssima que encloou totes les passions humanes, i és aquesta: totes les passions humanes són amor o deriven de l'amor. L'amor és la nostra passió fonamental, és com la presió de la nostra caldera.

És clar que essent així les coses, no hi pot pas haver llei més natural, més adaptada a la naturalesa humana que la llei de Déu, que'ns imposa l'amor com una obligació.

És clar que essent així les coses no hi pot pas haver tampoc llei més dolça que la que'ns fa obligatories les dolçors de l'amor.

Dolça llei és la que'ns imposa el dever d'estimar-nos nosaltres mateixos i procurarnos la nostra propia felicitat de la qual, naturalment, estem desitjosos.

Dolça llei és la que'ns obliga a estimar nostra esposa, la elegida del nostre cor, el que per amor natural portarem a l'altar primer i després a casa nostra a compartir la sort d'aquesta vida.

Dolça llei la que ens convida a volguer estimar nostres fills i nosres pares, pels qui ja la naturalesa ens omple el cor de tendresa i afeccions.

Dolcíssima llei és la que'ns imposa l'amor

de nostra patria i el sacrifici per ella i el treball per ella, després que la naturalesa, això és, el voler de Déu, ens hi ha lligat amb el lligam amorosíssim d'un mateix llenguatge, de gran simillut de costums i d'unitat d'interessos.

Dolça llei és la que'ns fa mirar com germans nostres els homes tots de la terra, donant nos a tots un mateix pare que és Déu, una mateixa llei que són sos manaments, una mateixa mare que és la Iglesia, rents i un mateix fi que és el cel.

Dolça llei és la que'ns lliga i obliga amb l'amor als homes més llunyans, més dife i més desconeguts de la terra.

Dolça llei és la que'ns mana estimar nosres vecins i el nostre poble i el terrer de nostra encontrada, on són arrelades nosres primeres i més cares afeccions.

Dolcíssima llei és la que dolcifica les enemistats, la que suavitza les humanes aspreses de l'antipatia, la que harmonitza els interessos contraris, obligant-nos a estimar nostres enemics, els que'ns són antipàtics i els que'ns són temporalment contraris.

Dolça llei és la veure les criatures totes estimables com obra del Criador, obligant-nos a estimar per aquest concepte fins les floretes del camp, fins els arbres dels boscos, fins els animalons que tenim al servei nostra.

Dolcíssima sobre tota dolçor és la llei que'ns mana estimar sobre totes les coses a Déu, única cosa en sí mateix estimable. Pare i Criador i Senyor nostre i de tota la natura, posant-nos aquest amor com el principi, fi i raó d'ésser de tots els demés amors.

En una paraula, cosa dolça és amar, i com qui degudament ama compleix tota la

lleï de Déu, d'aquí esdevé clarament que és dolça aquesta lleï que tota és amor.

Si en comptes del precepte d'amar, la lleï ens hagués posat el precepte d'abstenir-nos d'amar, llavors sí que hauria estat cosa dura, cosa insoporable, sumament contra naturalesa, imposible de complir amb nostres forces, lleï de sobres dura i crudel; mes potser llavors hauríem comprès millor que ara totes les dolçors de que estaria impregcada una lleï d'amor.

JAIME RAVENTÓS

Després de la mort de don Joan Alcover

Encara no refeta Mallorca de la sorpresa i del d'esconhort que va produir-li la sobtada mort d'En Joan Alcover, ja arreu s'aixequen veus proposant retre a la memòria de l'ilustre cantor de la nostra terra l'homenatge que va ben guanyar-se amb el seu mestratge indiscutible.

L'Associació de la Premsa, la qual tenia l'orgull de comptar entre els seus socis honoraris a En Alcover, va anar a dipositar damunt la seva tomba (a l'acte de l'enterrament no se n'admeteren). una bella corona de flors.

L'esmentada entitat es reunirà aviat per acordar l'organització d'una vetlada necrològica a la memòria de l'ilustre mort, en la qual es té el propòsit que pronuncï un discurs sobre la personalitat i l'obra d'aquell un dels seus més cordials amics i admiradors: el poeta i publicista insigne En Gabriel Alomar.

L'Associació per la cultura de Mallorca va reunir-se dissabte passat i va pendre els següents acords:

Fer constar en acta el sentiment filial pel traspàs del gran poeta; celebrar dissabte vinent, en sufragi de la ànima, una missa a la capella de Sant Francesc, on es guarden les despulles de Ramon Llull; organitzar una vetlada a homenatge del cantor de «La Serra», i gestionar la publicació de les seves obres completes.

Per altra part, la Comissió Permanent del nostre Ajuntament, en la sessió que acaba de celebrar, ha pres a proposta de l'alcalde, marquès del Palmè (i després d'unes discretíssimes i adequades paraules d'elogi dites per l'esmentat alcalde), els següents acorts:

Fer constar en acta el pregón sentiment que a la ciutat i a Mallorca tota ha produït la mort del Mestre de poetas, i comunicar l'acord a la família: proclamar En Joan Alcover fill il·lustre de Mallorca, i donar el seu nom a una de les més importants places de la nostra capital.

Aquests acords, perquè tinguin major virtualitat, seràn portats al primer ple que es celebri per a llur ratificació.

Mallorca, com es veu, du per punt de quedar bé amb el seu màxim poeta.

A Joan Alcover

Ta augusta veu, sota una llosa,
dormida entre ombres, ha emmudit
i més que mai, en tota cosa
clama immortal ton esperit.
El teu anhel, com una rosa,
floreix avui en cada pit
i la dolor que al cor se'ns posa
ens guia a tu, vers l'infinit

*La Balanguera no reposa
fila que fila dia i nit.*

L'ànima teva fuig tranquila,
com un ocell, espai enllà;
ensa diríem que refila
mentre volant a Déu se'n va.
Tota la terra es mou i oscila
com si el sofrir la fes vibrà.
La mar panteixa; el cel vigila
i és cada cor, per tu, un atà

*La Balanguera, fila, fila,
fila per ara i per demà.*

Reposi en pau l'arpa divina,
ressò suavíssim del teu cor,
ara que el vent la branca inclina
del roure altívol i del llor.
Mentre se fon en la boirina,
tot ennabolit, ton viure d'or
ta fe serena ens il·lumina
més forta encara que la mort.

*La Balanguera peregrina
fila que fila sens conhort*

Com flama encesa, de l'argila
ix la cançó que ens vas llegà.
Creix i s'eixampla i es perfila
amb un accent que etern viurà.
Des de la terra al cel s'enfila
perquè la sentis ressonà.
Va transcendent de vila en vila;
ja cada veu la sap cantà!

*La Balanguera, fila, fila,
la Balanguera filarà.*

JOAN LLONGUERES

Vida Municipal

L' Ajuntament en plè. — Bax la presidència del Batle D. Miguel Pujadas, nostro Ajuntament celebrà les sessions ordinàries del segon quadrimestre, els dies 25 i 26 del prop-passat Febrer. Hi assistiren els regidors D. Miguel Mir, D. Antoni Salas D. Pere Fornés, D. Bartomeu Pujol, D. Jaume Estrany, D. M. Pujadas Martorell, D. Llorens Coll, D. Antoni Melis, D. Bartomeu Alcina D. Miguel Aguiló, D. Joan Llompарт, D. Abdón Beltrán, i D. Marián Calderón.

S'aprovaren els comptes i la liquidació del pressupost corresponent al finit any econòmic 1924-1925, el qual se saldà amb un superavit de vint mil i pico de pessetes.

També s'aprovà, per unanimitat, el projecte de reforma i axamplament de la plassa Major, acordant remetre-lo a la Comissió Sanitat Provincial.

Se donà compte de les obres d'engrandiment del carrer de la Murta, acordant-se obrir la cobrança de la contribució especial que han abonar els propietaris beneficiats. Aquesta contribució se pagarà en dos plassos, el primer durant el mes de Mars i el segon i pel mes de Juny.

Després s'aprovaren els següents dictamins:

a) Que s'anunciïn per segona vegada les oposicions per la provisió de les beques, ja que no se presentaren aspirants dins el termini que se marcà.

d) Que se concedesca una subvenció de 500 pessetes a les Germanes de la Caritat, per haver dotat ses escoles de material nou.

c) Que s'efectiu per subasta les obres del jardí de la plassa d'Orient, axí com també

les de la siqui colectora d'aigos de dita plassa i del carrer del Barco.

d) Que se posi, en el saló de sessions, un quadro al oli del fill ilustre d'Inca, Dr. D. Gabriel Llompарт, Bisbe de Mallorca.

e) Que se posin ròtuls proibint la blasfèmia.

Per acursar fèim cas omis de les proposicions que quedaren per estudi.

Bando important. — Heu ès el que se publicà diumenge 28 de Febrer. — Diu axí:

« Per orde del senyor Batle i per donar una prova de cultura i de bona educació se suplica a tots els vesins i moradors d'aquesta ciutat que parlin bé, dexant de proferir paraules grosseres

Ademés se fá sabre, que estant terminament prohibida la blasfèmia, seran castigats els qui flastomin dins la via pública advertin-se que de les faltes comeses p'els menors d'edat, en seran responsables els seus pares i mares.»

Obres. — Ha estat en aquesta ciutat, diferents dies, l'ajudant de l'arquitecte municipal, per fer el replanteig dels nous carrers del plà general d'axamplament.

Seguexen els treballs d'arrasament del carrer de Paraiso (tros nou.)

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Després de llarga malaltia sufrida amb ressignació cristiana i dins una respectable vellesa ha mort donya Catalina Truyol Llobera, havent rebut els sagraments i la bendició apostòlica.

Les seves exèquies, tant el trasportament del seu cadàver an el cementeri com als suntuosos funerals celebrats en sufragi de la seva ànima han constituït una manifestació de condol envers la seva distingida familia.

De cor ens associam al sentiment dels seus i en particular donam el pesabé al Misser amic nostro don Miquel Amengual i a la seva estimable senyora, en quina companya s'havia retirat a passar la vellesa la difunta.

Que el Senyor li concedesca el descans etern i doni als seus molts anys de vida per porer pregar per ella

---

Crònica d'Inca

Diumenge passat es celebrà en el pati del Corté l'acte oficial de la Jura de la bandera pels reclutes incorporats al retgiment d'Inca.

Durant la divina Celebració i la jura, les bandes tocaren escullides peces.

Assistiren a l'acte les autoritats i alguns col·legis amb sos professors i bastanta gent.

La tropa fonc obsequiada amb un dinar extraordinari.

—Tots els vespres acudeix moltíssima de gent a la Parròquia a escoltar els sermons coresmals que fa mossèn Antoni Artigues. Alguns vespres ha parlat contra la blasfèmia que hem de desterrar de nostre poble per civisme i per dignitat.

—A Sant Francesc es fan dues tongapes de conferències. El Rnt. Pare Cristòfol Sureda, Prior del convent, en fa una el diumenges parlant de la Església Catòlica, venguent a donar com un curs sobre aquesta institució divina, que serà de gran profit per tots els qui el seguesquen atentament.

El Rnt. P. Cerdà la fa els dijous sobre la família i dels elements indispensables per constituir-la segons els plans que Deu va establir al fundar-la. La seva argumentació és d'una lògica formidable. Tan aviat fa posar els pels de punta al entrar dins les entranyes de la família mal construïda com nos fa sentir els encants i dolçures de la casa retgida segons l'esperit de Deu.

—Els pagesos se queixen de la falta de pluges que senten els sembrats, puís es veuen favars molt raquítics que ja tenen flor per falta d'humitat.

El senyor Bisbe ha ordenat el res de les oracions litúrgiques que demanen aigo

—Sabem que dia 24 del passat gener Fra Vicens Coll i Grau, compaisà nostre, ha pres el Diaconat an el Seminari de Roma, a on es troba terminant sos estudis. Pel joriol vinent, si Deu ho vol, cantarà missa nova.

Tot li sia enhorabona, que també donam a sa mareta i germà.

—Sense que se puga dir que a Inca hi haja cap malaltia reinant, aquesta temporal dat hi ha hagut molts de morts i un esplet de costipats i molta gent que se queixa de no estar bona.

Conferencias cuaresmales en San Francisco

Para domingo 7 de Marzo

A las 7 y cuarto

MAGISTERIO DE LA IGLESIA

“Yo soy la verdad,, — Habla el Evangelio. — Lazo de unión y faro de la humanidad.

Para el jueves 11 de Marzo

A las 7 y cuarto

LA FAMILIA ORGANIZADA

Algunos cabos sueltos que es preciso recoger.—Regla segura para la buena elección de las personas.—Un rey y una reina .... constitucionales.—El código del Matrimonio en pocas palabras.

VENALS EN NOSTRO ESTABLIMENT

La Gran Flota Britànica

(1914 — 16)

Operaciones navales inglesas en el mar del Norte desde la ruptura de hostilidades hasta después de la batalla de Jutlandia por el Almirante de la Real Marina Britànica.

Lord Joohn R. Sellicae

visconde de Scapa.

Traducions del Comandante de Infanteria.

D. Manuel O'felan.